

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
2.Bhar.115/2025/14. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a 2026. február hó 10. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A közokirat hamisítás bűntette miatt vádlott1 ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 2025. január hó 21. kihirdetett 2.Bf.140/2023/71. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottat bűnösnek mondja ki közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342. (1) bekezdés c) pont].

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 (egy) évre súlyosítja.

A másodfokú eljárásban felmerült 308.000,- (háromszáznyolcezer) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Ráckevei Járási Ügyészség ügyszám3.sz. vádirata alapján eljáró Ráckevei Járásbíróság a 2022. december 7. napján kihirdetett ügyszám/47. számú ítéletében vádlott1 vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett 3 rb. közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342. § (1) bekezdés a) pont] és közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont] ezért őt - mint visszaesőt - halmazati büntetésül 1 év 6 hónap börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre és 2 év közügyek gyakorlásától eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a kiszabott szabadságvesztés háromnegyed részének kitöltését követő nap.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a büntetés súlyosítása, a vádlott felmentés, a védő elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2025. január 21. napján megtartott tárgyaláson meghozott 2.Bf.140/2023/71. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta.

A vádlottat az ellene a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont szerinti közokirat-hamisítás büntette miatt emelt vád alól felmentette és a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 6 hónapra, közügyektől eltiltás tartamát 1 évre enyhítette.

A feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezést akként változtatta meg, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

Rögzítette a vádlott személyi azonosító igazolványának számát és lakcímét.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Megállapította, hogy a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

[4] A másodfokú ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére a vádlott bűnösségének a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntetében történő megállapítása végett, valamint a büntetés súlyosítása, a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának felemelése és az írásszakértői vélemény kapcsán felmerült bűnügyi költségre kötelezés érdekében jelentett be fellebbezést.

[5] A vádlott és védője a részfelmentést tudomásul véve a vádlott terhére megállapított 3. rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette miatti rendelkezése ellen elsősorban felmentés, másodsorban a kiszabott szankció enyhítése, illetve más büntetési nem alkalmazása végett élt jogorvoslattal.

[6] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.213/2025/3. számú átiratában az ügyészi másodfellebbezést fenntartva a védelmi fellebbezést részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

[7] Észrevételezte, hogy a vádlott terhére megállapított 3 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette tekintetében a bűnösség kérdésében nem született ellentétes döntés az első- és másodfokon eljáró bíróságok részéről, így e bűncselekmények vonatkozásában a vádlott felmentését célzó védelmi fellebbezések törvényben kizártak, a vádlott és védője által bejelentett perorvoslat kizárólag a büntetés enyhítését célzóan tekinthető joghatályosnak.

[8] Az első- és másodfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le az eljárást, a másodfokú bíróság által eltérően megállapított történeti tényállás azonban részben megalapozatlan, mivel téves ténybeli következtetést tartalmaz.

[9] A törvényszék hitelt érdemlő bizonyítéknak fogadta el a fellebbviteli eljárásban általa beszerzett igazságügyi írásszakértői véleményt is, amely kategorikus megállapítását a tekintetben, hogy a dátum9. napján 10.40-kor foganatosított rendőri intézkedés során kitöltött szabálysértési nyomtatványon szereplő aláírás vádlott1 vádlottól származik.

[10] A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján azt lehet megállapítani, hogy ugyanezen a napon 10 óra 52 perckor vádlott1 vádlott egy EKG vizsgálaton vett részt Budapest XVIII. kerületében, ez azonban nem cáfolja, hogy név6 2019. április11. napján a vádlottat vontatott intézkedés alá helyiségen, hiszen kétséget kizáróan megállapítható, hogy a szabálysértési nyomtatványon a vádlott aláírása szerepel.

[11] Ezt a tényt erősítik meg az eljárás során keletkezett egyéb bizonyítékok is, amelyeknek a másodfokú bíróság nem tulajdonított kellő jelentőséget. Megállapítható, hogy az eljárás során hozott szabálysértési határozatot a vádlott lakóhelyére kézbesítették, ahol név5, a terhelt élettársa feleség jogcímén vett át. Nincs adat az iratok közt arra sem, hogy a szabálysértési eljárásban a vádlott hozzátartozója jelezte volna, hogy a kérdéses alkalommal a vádlott nem vezethette a gépjárművet.

[12] Emellett bár a név6 részére a nyomozás során foganatosított egyetlen fényképről történő felismerésre bemutatás valóban nem felel meg az eljárási törvény szabályainak, ugyanakkor bírósági eljárásban e tanú bár nem teljes határozottsággal, de felismerte azt a személyt, akivel szemben korábban intézkedett.

[13] A törvényszék sem vitatta, hogy a vádlott és név4 vallomására tényállás nem alapítható, így helytállóan vetette el a bűncselekmény megvalósulásának azon verzióját, hogy a kérdéses napon név4t vonták rendőri intézkedés alá.

[14] A másodfokú bíróság által is megalapozottnak tartott elsőfokú ítéleti tényállásban írtak szerint a vádlott annak érdekében, hogy a vele szemben kiszabott jogerős szabadságvesztés büntetés végrehajtása alól kivonja magát és szükség esetén a személyazonosságát eltitkolja, 2018 évben ismeretlen körülmények között 3 db hamis igazolványt szerzett meg, melyekhez a fényképeket ő maga biztosította.

[15] Az ítéletben rögzített tények és a formállogika szabályai szerint csakis vádlott1 vádlottnak állt érdekében, hogy a hamis külföldi okmányokat személyazonosságának eltitkolása és Bv. intézetbe történő bevonulása elkerülése céljából szükség esetén felhasználja.

[16] A másodfokú bíróság beszerezte az intézkedést foganatosító név6 vezénylési parancsát, és a szolgálatteljesítéséről szóló napi beszámolókat, amelyekből az állapítható meg, hogy a tanú nem a dátum9. napján végzett nappali szolgálata végén, hanem másnapi éjszakai szolgálata során priorált a név11 név10t és a szabálysértési feljelentés is ekkor született, ugyanakkor a tanú vallomása szerint a rendőri intézkedés a délelőtti órákban történt.

A dátum9. napján készült napi beszámoló értelmében 7.30 és 13 óra közötti időben a név6 gépkocsizó járőr szolgálatot végzett és ezen időtartam alatt vonta intézkedés alá helyiségen a vádlottat.

[17] A kifejtettek értelmében a tényállásban azt kell rögzíteni, hogy vádlott1 vádlott volt az, aki a rendőri intézkedés során név11 név10 néven mutatkozott be, és személyazonosságának igazolása érdekében az e névre kiállított hamis okmányban szereplő adatokat adta meg az intézkedő rendőröknek, a rendőri intézkedés dátum9. napján 7 óra 30 perc és 13 óra között, pontosan meg nem határozható időben történt.

[18] A helyesbített tényállásból okszerű következtetést lehet vonni a harmadfokú eljárásban a vádlott bűnösségére.

[19] A töretlen ítélezési gyakorlat értelmében az intellektuális közokirat-hamisítás büntette az igazoltatással összefüggő, annak adatait rögzítő rendőri jelentések, szabálysértési feljelentések, mint rendelkező közokiratok tekintetében elkövethető, a rendőri jelentés közokirat, feladata annak igazolása, hogy az adott helyen és időben kivel szemben történt rendőri intézkedés. A jelen ügyben készült rendőri jelentés, mint közokirat tartalma hamis, mert az abban foglalt tény, miszerint a rendőrség eljáró tagja név11 név10val szemben intézkedett, nem felel meg a valóságnak.

[20] Az ügyészi álláspont szerint a másodfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó bűnösségi körülményeket alapvetően feltárta, a kiszabott joghátrány azonban a bűnösségi kör bővülésére is figyelemmel eltúlzottan enyhe, nem tükrözi kellően a terhelt kedvezőtlen előéletét, a többszörös bűnhalmazatot, illetve azt, hogy cselekmény indítóoka a jogerős szabadságvesztés büntetés végrehajtása alóli kibúvás volt. Mindezen körülmények a bűncselekmények konkrét tárgyi súlyát és az elkövető személyi társadalomra veszélyességét is nagymértékben növelik, ezért a vádlottal szemben hosszabb tartamú, az irányadó középértéket közelítő szabadságvesztés büntetés, valamint ehhez igazodó tartamú közügyektől eltiltás kiszabása szükséges és indokolt.

[21] Indítványozta, hogy a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét változtassa meg, vádlott1 a vádlottat mondja ki bűnösnek a Btk. 342. § (1) c) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntetében, a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést és közügyektől eltiltás mellékbüntetést lényeges tartamban súlyosítsa, és kötelezze őt a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére, egyebekben a másodfokú ítéletet hagyja helyben.

[22] A vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában indítványozta, hogy a harmadfokon eljáró bíróság a másodfokú bíróság ítéletét a helyesbített, kiegészített, illetve eltérő tényállás alapján bírálja felül, és a másodfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállást állapítson meg, mivel álláspontja szerint a vádlott teljes körű felmentésének van helye bizonyítottság hiányában.

[23] Álláspontja szerint a másodfokú bíróság ítélete a 3 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette vonatkozásában - mivel a másodfokú bíróság a megalapozott

tényekből további tényre helytelenül következtetett - megalapozatlan, e hiba a harmadfokú eljárás során ténybeli következtetés útján kiküszöbölhető.

[24] Beadványában a 3 rb. közokirat-hamisítás büntette tekintetében részletezve a rendelkezésre álló bizonyítékokat azt fejtette ki, hogy valamennyi bizonyíték és körülmény egyenként és összességében történő helyes értékelése alapján nem állapítható meg bírói bizonyossággal, hogy a vádlott volt az, aki a három különböző okirat készítéséhez fényképet bocsátott a hamis okirat készítőjének rendelkezésére, ezért a védenccé felmentésének van helye bizonyítottság hiányában.

[25] Az alkalmazott szankciók enyhítésére irányuló fellebbezését illetően kijelentette, hogy a bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartama nem tükrözi a súlyosító és enyhítő körülményeket. A büntetést befolyásoló tényezők értékelése körében szükségesnek tartotta kiemelni, hogy védenccé szabadulása óta igazolta, hogy kész törvénytisztelő életmódot folytatni, visszailleszkedett a társadalomba, személyiségének fejlődése kedvező irányba alakult, családi kapcsolatai is rendezettek, így vele szemben szabadságvesztés büntetés kiszabása nem indokolt, enyhébb joghátrány alkalmazható. Az ítéltábla nyomatékos súllyal értékelje a vádlott vonatkozásában fennálló túlsúlyban lévő enyhítő körülményeket, mint az igen jelentős időmúlást, a megromlott egészségi állapotát, folyamatos kezelésének szükségességét, törvénytisztelő életmódját, rendezett körülményeit és a büntetőeljáráshoz megjelenített együttműködési készségét.

[26] Mindezek alapján elsődlegesen azt indítványozta, hogy az ítéltábla a másodfokú bíróság ítéletét változtassa meg akként, hogy a vádlottat az ellene 3 rendbeli bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás elkövetett büntette vádjára alól mentse fel, amennyiben pedig a felmentésre irányuló indítványtól eltérő álláspontra helyezkedik, úgy a büntetés elveire, céljaira és az enyhítő körülmények jelentős túlsúlyára figyelemmel a vádlottal szemben pénzbüntetést alkalmazzon.

[27] Az ítéltábla a fellebbezéseket - a vádlott terhére bejelentett fellebbezésre figyelemmel - a Be. 620. § (1) bekezdés II. fordulata alapján a Be. 599.§ rendelkezései szerinti nyilvános ülésen bírálta el.

[28] A nyilvános ülésen a védő perbeszédében a fellebbezés indokait mindenben fenntartotta, és a másodfokú ítélet megváltoztatására tett indítványt elsősorban 3rb. közokirat-hamisítás büntette miatti felmentés, valamint a büntetés enyhítése érdekében.

[29] A nyilvános ülésen jelen lévő ügyész az átiratában foglaltakat változatlanul fenntartotta.

[30] A vádlott nem kívánt élni a felszólalás jogával.

[31] Utolsó szó jogán azt hangoztatta, hogy a bűncselekményt nem követte el.

[32] Az ítéltábla az ügyészi fellebbezést igen, védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[33] A harmadfokú bíróság megvizsgálta, hogy fennállnak-e a harmadfokú eljárás feltételei.

[34] A Be. 615. § (1) bekezdése szerint az első- és másodfokú bíróság ellentétes döntése ad lehetőséget a másodfellebbezésre, a (2) bekezdés b) pontja értelmében ellentétes döntés, ha a másodfokú bíróság az elsőfokon elítélt vádlottat felmentette.

[35] A Be. 615. § (3) bekezdése szerint a fellebbezés sérelmezheti az ellentétes döntést, illetve kizárólag a másodfokú ítéletnek az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálatból eredő a 583.§ (3) bekezdésben meghatározott rendelkezést és a kiszabott büntetést, intézkedést.

[36] Jelen esetben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság bűnösséget kimondó rendelkezését megváltoztatva vádlottl vádlottat az ellene a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntette miatt emelt vád alól felmentette, a részfelmentést támadó, a bűnösség megállapítását és a büntetés súlyosítását, illetve enyhítését célzó fellebbezés megnyitotta a harmadfokú eljárást.

[37] A harmadfokú eljárás során az ítéltábla a Be. 618. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpont alapján a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését, azon rendelkezését, illetve a részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett, valamint a b) pont szerint az elsőfokú és másodfokú bírósági eljárás bírálta felül, továbbá a (2) bekezdés alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket is.

[38] A másodfellebbezés fenti jogszabályban meghatározott terjedelme ellenére a vádlott és védője a 3 rb. közokirat-hamisítás büntettét illetően is vitatta vádlott bűnösségét.

[39] A felmentést indítványozó védelmi kérelemmel kapcsolatban az ítéltábla rámutat arra, hogy a harmadfokú felülbírálat a másodfokú felülbírálathoz képes korlátozott és csak az ellentétes döntésre, valamint az azzal kapcsolatos, abból eredő rendelkezésekre terjed ki, a másodfokú ítélet egyéb rendelkezései szemben nincs helye fellebbezésnek.

[40] A fellebbezéssel nem érintett ítéleti rendelkezések és részek felülbírálatára a Be. 618. § (3) szerint csak akkor kerülhet sor, az ellentétes döntéssel szemben bejelentett másodfellebbezés alaposnak bizonyult.

[41] Utóbbi esetben a felülbírálat a Be. 618. § (3) alapján kiterjed az ítélet jogorvoslattal nem érintett részére is, a 590. § (5) bekezdésben szerint az eljárási szabályok megtartására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezések vizsgálatára a tekintetben, hogy nincs-e helye felmentésnek, hogy az eljárás megszüntetésének, illetve a tényállásban foglaltakat nem

érintve a bűncselekmény minősítésére és annak vizsgálatára, hogy a kiszabott büntetés vagy alkalmazott intézkedés törvénysértő-e.

[42] A fentiek szerint a harmadfokú eljárásban a vádlott és védője olyan bűncselekmények tekintetében jelentett be fellebbezést, amelyben a bűnösség kérdésében azonos irányú, bűnösséget kimondó döntés született, így a felmentést célzó fellebbezés jelen eljárásban tekinthető joghatálynak.

[43] Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú és a másodfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amely a bíróságok ítéleteinek a 625. § (1) és (3) bekezdés szerinti hatályon kívül helyezését indokolná, sem a 625. § (2) bekezdés a) pont szerinti eljárási szabálysértést, amely a másodfokú ítélet érdemi felülbírálatát kizárta volna.

[44] Az ítéltábla ezt követően vizsgálta az ellentétes döntést és annak alapjául szolgáló tényállás megalapozottságát (Be. 618. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont).

[45] A Be. 619. § (1) és (3) bekezdése alapján a harmadfokú bíróság határozatát akkor alapíthatja másodfokú bíróság által megállapított, fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés alapját képező tényállásra, ha az további bizonyítás felvétele nélkül is megalapozott, vagy a részbeni megalapozatlanság az iratok tartalma alapján kiküszöbölhető és a helyes tényállás megállapítható, vagy a helytelen ténybeli következtetés kiküszöbölhető. A (4) bekezdés szerint a fellebbezéssel nem érintett bűncselekmény tekintetében a harmadfokú bíróság nem vizsgálja a másodfokú bíróság ítéletének megalapozottságát.

[46] A harmadfokú bíróság a tényállás megalapozottságát illetően vizsgálta a másodfokú bíróság általi helyesbítés és eltérő tényállás megállapításának helytálló voltát, azt, hogy a másodfokú bíróság a Be. 593.§ (1) és (2) bekezdésére figyelemmel törvényesen állapított-e meg az elsőfokú bíróságtól eltérő tényállást.

[47] A másodfokú bíróság a járásbíróság ítéletének tényállását részben megalapozatlannak találta a Be. 592. § (2) bekezdés b) és d) pontja alapján a tényállás részbeni felderítetlensége, és részben helytelen ténybeli következtetés miatt.

[48] A másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás részben felderítetlen volt annak körében, hogy valóban a vádlott volt-e jelen dátum9. napján 10 óra 40 perc körüli időben a cím2. szám előtti útszakaszon fogatosított rendőri intézkedéskor.

[49] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság védői indítvány alapján megkereste Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokságát a vádlott orvosi dokumentációja megküldése végett, majd a válaszadás hiányának jegyzőkönyvben történő rögzítése mellett a válaszadás nélkül a bizonyítási eljárást 2022. december 7-én befejezve meghozta az elsőfokú döntést [17]

[50] Az elsőfokú tényállás részbeni megalapozatlanságát a törvényszék az indokolása szerint részben a tárgyaláson történő bizonyítás felvételével, részben az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma, és ténybeli következtetés útján a Be.593.§ (1) bekezdés b) pont alkalmazásával küszöbölte ki a tényállás helyesbítése, illetve részben eltérő tényállás megállapításával.

[51] A másodfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének csak részben tett eleget, ezért az általa lefolytatott bizonyítási eljárás alapján további bizonyítékként értékelte:

[52] a védelem által csatolt az RAH- 250 forgalmi rendszámú gépjármű menetlevelét, amely a gépjármű vezetőjeként név4 került feltüntetésre [20],

[53] a másodfokú bíróság által a Ráckevei Rendőrkapitányságtól beszerzett eredeti szabálysértési iratokat, amely között feltalálásra került név11 név10 nevére kézbesíteni rendelt szabálysértési határozat tértivevénye, amelyet a vádlott élettársa név5 feleség jogcímen vett át [21],

[54] a név Egészségügyi Központ, illetve a szakorvosi rendelő bírósági megkeresésre adott válaszát, miszerint a vádlotról dátum9. napján 10.52 időpontban EKG lehet készült, amely mintegy tizenöt percet vett igénybe, a számítógép, amelyen az EKG felvételek és vizsgálatok történtek a kérdéses időpontban feltehetőleg a valós időt mutatta [23][25][31][32],

[55] helyt adva az igazságügyi szakértő kirendelését hozott célzó indítványnak a másodfokú bíróság kirendelése alapján eljáró dr. Szöllőssy-Csoma Enikő igazságügyi írásszakértő véleményében foglaltakat, melyben a szakértő kategorikusan állapította meg, hogy "jegyzék rendőri intézkedéshez" elnevezésű, dátum9-i keltezésű nyomtatvány hátoldalán a név11 név10 aláírást szimbolizáló grafikai anyag vádlott1től származik [37],

[56] a másodfokú bíróság által beszerezett, a Pest Vármegyei Rendőr-főkapitányság Ráckevei Rendőrkapitányság tájékoztatását arra vonatkozóan, hogy név6 tanú dátum9-én nappalos, április 12-én éjszakai közrendvédelmi szolgálatot látott el a Ráckevei Rendőrkapitányság területén [41].

[57] Ezen túl másodfokú tárgyaláson meghallgatta tanú1, tanú2 tanut és szakértő írásszakértőt [42-46].

[58] Az ezt meghaladóan előterjesztett bizonyítási indítványokat, úgymint a vádlott elfogásáról készült kamerafelvételek beszerzését, név4 írásmintára kötelezésre vonatkozó indítványt, a büntetés-végrehajtás megkeresését a vádlott fizikai állapotára vonatkozóan, a menetlevelet illető megkeresést, továbbá név4 és név5 újbóli meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványt a törvényszék elutasította [30],[34],[35]-[36], [47]-[48].

[59] A Be. 210. § (1) bekezdésére hivatkozva rögzítette továbbá, hogy az elsőfokú bíróság téves megállapításra jutott név6 vallomásának elfogadhatósága tekintetében, a 2020.

április 20. napján tartott tanúkihallgatása alkalmával a vádlott személyi igazolványába készült nyilvántartó lap bemutatása nem tekinthető szabályszerű felismertetésre bemutatásnak, amely így bizonyítékként nem használható fel az eljárásban, ezért azt a Be. 167. § (5) alapján a bizonyítékok köréből kirekesztette. [68-75].

[60] A Be. 619. § (1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletet meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan.

[61] Szemben a másodfokú bíróság álláspontjával az ítéltábla szerint az elsőfokú bíróság ítéletétől eltérő tényállás megállapítását lehetővé tévő megalapozatlanság ok nem állt fenn, az elsőfokú bíróság ítélete csak részben (az okirat átadását illetően) iratellenes, illetve (az elkövetés időpontját illetően) pontatlan.

[62] Ezen túl a másodfokú bíróság által a döntés alapjául elfogadott tényállás részben megalapozatlan a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontja szerinti okból, mert téves ténybeli következtetést tartalmaz, és a személyi körülmények között rögzített adatokat illetően is pontatlan.

[63] Az ítéltábla a Be. 619.§ (3a) és (3b) bekezdés alapján az első- és másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítás és az elfogadott bizonyítékok alapján a tényállást a helytelen ténybeli következtetés kiküszöbölésével az alábbiak szerint egészíti ki, illetve helyesbíti:

[64] A személyi körülmények között az elsőfokú ítélet előéleti adatait a [5] bekezdésében foglalt elítélést illetően kiegészíti azzal, hogy a vádlottat e büntetéséből 2023. április 9-én feltételes szabadságra bocsátották, a feltételes szabadság 2025. június 8-án telt le (2.Bhar.115/2025/10.szám).

[65] Az elsőfokú ítélet [7] bekezdés első mondatában a rendőri intézkedés időpontját: "dátum9. napján 7.30 és 13 óra között pontosan meg nem határozható idő-re" javítja.

[66] A másodfokú ítélet [63] bekezdés, helyett megállapítja, hogy "vádlott1 vádlott a rendőri intézkedés során név11 név12 néven mutatkozott be, és személyazonosságának igazolása érdekében a név11 név12 névre kiállított hamis okmányokban szereplő adatokat adta meg az intézkedő rendőrnek".

[67] A másodfokú ítélet [62] bekezdésben foglaltakat mellőzve, az elsőfokú ítélet [9] bekezdést helyezi a tényállásba.

[68] A fenti kiegészítés követően a tényállás megalapozott, ezért a harmadfokú ítélkezés alapját képezte.

[69] A tényállás megalapozottságát illetően az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság elvetette a vádlott azon védekezését, hogy a dátum9. napján történt intézkedést nem vele, hanem más személlyel - név4nal - szemben fogatosították [25]-[26].

A vádlott állítását cáfolandó a járásbíróság név6 tanú dátum13-én tett vallomására, tanú3 és tanú4 tanúk vallomására, továbbá a rendelkezésre álló szabálysértés iratanyagra hivatkozott, megjelölve a rendőri intézkedés során készült átiratokat is [28].

[70] A harmadfokú bíróság megállapította, hogy bár az elsőfokú ítélet tényállása a bizonyítékokkal nem ellentétes, a másodfokú bíróság mégis helytállóan mutatott rá a tényállás részbeni felderítetlenségére (Be. 592.§ (2) bekezdés b) pont), tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott védekezését nem teljeskörűen ellenőrizte, a valósághű tényállás megállapításához szükséges valamennyi bizonyítási eszközt nem szerezte be.

[71] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítás és a másodfokú eljárásban beszerzett és értékelt további bizonyítékok alapján az elsőfokú ítélettől eltérően azt állapította meg, hogy a dátum9. napján történt rendőri intézkedés során nem vádlott1, hanem ismeretlen személy mutatkozott be név11 név7, aki személyazonosságának igazolása érdekében (nem az igazolványt adta át, hanem) a valótlan adatokat tartalmazó okiratban szereplő adatokat adta meg, amely valótlan adatokat, a rendőrhatalóság eljáró tagja rögzítette.

[72] A törvényszék az így pontosított, az elsőfoktól részben eltérő történeti tényállás megállapítása mellett eltérő jogi következtetést vont le a vádlott cselekménye és bűnössége kérdésében.

[73] A teljes körű bizonyítást lefolytatva a másodfokú bíróság szerint a tényállás részben helytelen következtetésen alapul (Be. 592. § (2) bekezdés d) pont), ezzel azonban a harmadfokú bíróság nem értett egyet, a másodfokú bizonyítás eredménye valójában az elsőfokú ítélet megállapításait erősíti, és az elsőfokú ítélet csak részben tartalmaz iratellenes megállapítást és részben pontatlan az elkövetés időpontját illetően.

[74] Az ítéltábla megállapította, hogy másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság érvelését, miszerint a tényállás alapjául nem fogadható el sem vádlott1 vádlott, sem név4 tanú vallomása, miszerint név4 volt a rendőri intézkedés alá vont személy [76].

[75] A törvényszék érvelése szerint ugyanakkor az elsőfokú bíróság téves megállapításra jutott név6 vallomásának a vádlott védekezését cáfoló vallomásként elfogadhatósága tekintetében [68]. Kizárva a bizonyítékok közül név6 dátum13. napján tett vallomását, megállapította, hogy a vádlott személyének azonosítása tekintetében a tanú tárgyaláson tett nyilatkozata sem tekinthető egyértelműen felismerésre irányuló kijelentésnek [72]-[73].

[76] Azzal az ítéltábla is egyetért, hogy a nyomozati eljárás során a tanú részére a vádlottról készült fénykép bemutatása az eljárási törvény felismertetésre bemutatásról szóló szabályainak nem felel meg (Be. 210. § (1) bekezdés) [69], ezért a jegyzőkönyvben foglalt nyilatkozat ezen része bizonyítékként nem használható fel, a tanú vallomásának egyéb részei azonban az eljárás során felhasználhatóak.

[77] Szemben a másodfokú álláspottal a tanúnak az elsőfokú tárgyalás során tett nyilatkozata is alkalmas a vádlott bűnösségének alátámasztására.

[78] A törvényszék a vádlott jelenlétét illetően egymással ellentétes tartalmú objektív bizonyítékokként jelölte meg az igazságügyi írásszakértői véleményt és az EKG vizsgálatról készült leletet [88], kiemelve, hogy minden más bizonyíték irreleváns, mert a vádlott személyes jelenlétét egyik további felajánlott bizonyítási eszköz sem lett volna alkalmas bizonyítani [80].

[79] A másodfokú bíróság arra hivatkozva, hogy a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére, az EKG vizsgálati lap tartalma és az azt alátámasztó tanú1 és tanú2 tanúk vallomása alapján vont következtetést arra, hogy nem bizonyítható, hogy a vádlott lett volna az igazoltatáson jelenlévő személy. Megjegyzi a harmadfokú bíróság, hogy a másodfokú bíróság ítélete egy helyen elírást tartalmaz, ahol a rendőri intézkedés időpontja a vádban szereplő 10.40 perchez képest 11.40 perc került megjelölésre [75].

[80] A törvényszéki bizonyíték értékelését illetően a harmadfokú bíróság tévesnek tartja azt a következtetést, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékokból nem állapítható meg, hogy a vádlott volt jelen a rendőri igazoltatás során az alábbiak szerint:

[81] A másodfokú bíróság hitelt érdemlően fogadta el az igazságügyi írásszakértői véleményt, ezzel elfogadta azt is, miszerint a dátum⁹. napján történt rendőri intézkedésről készült szabálysértési nyomtatványon szereplő névalírást is a vádlott készítette.

[82] A törvényszék indokolás alapján nem volt kétséges egyik időpont valóságára sem, eszerint a rendőri intézkedésre 10.40 perckor, az EKG vizsgálatra 10.52 perckor került sor, ezek az időpontok kizárják, hogy a vádlott mind a két helyszínen jelen lehetett volna.

[83] Tekintve, hogy a törvényszék mindkét objektív bizonyítékot elfogadta azzal, hogy a tényállás megállapításakor csak az egyik, a vádlott védekezését alátámasztó bizonyítékot vette figyelembe, ezzel a másik bizonyítékban, az írásszakértői véleményben foglalt állítás értékelés nélkül maradt.

[84] Emellett a törvényszék indokolási kötelezettségét részben megsértette, adós maradt a bizonyítékok összességében való teljes körű értékelésével is, ezért az ítéltábla a törvényszék hiányosságát pótolva végzi el a bizonyítékok teljes körű értékelését.

[85] Elsőként arra mutat rá, hogy a motivációt illetően helytálló a másodfokú bíróság azon megállapítása, hogy a vádlottnak nyomós oka volt a hamis személyazonosság kialakítására, mivel vele szemben elfogatóparancs került kibocsátásra hosszabb tartamú börtönbüntetés végrehajtása érdekében [91].

[86] A másodfokú bíróság álláspontjával szemben [75] azonban nem abban kell állást foglalni, hogy cáfolatot nyert-e vádlott azon védekezése, hogy 10.52-kor orvosi vizsgálaton

vett részt, a tényállást megállapítását illetően a releváns kérdés az, hogy a rendőri intézkedésen a vádlott vagy más volt-e jelen.

[87] Az ítéltábla álláspontja szerint a törvényszék által is elfogadott igazságügyi szakértői véleményben foglaltak alapján az nem kérdéses, hogy a dátum9. napján történt igazoltatáskor a vádlott volt jelen, ezt az intézkedés során készült nyilatkozaton szereplő aláírása igazolja és az intézkedő rendőr tárgyaláson tett nyilatkozata is megerősíti (23 sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 11. oldal).

[88] Miután a fentiek szerint igazolt, hogy a rendőri intézkedésnél és az EKG vizsgálaton is a vádlott vett részt, úgy vizsgálandó, hogy valamelyik időpont megjelölését illetően a tévedés lehetősége kizárható-e.

[89] A rendelkezésre álló iratok szerint a rendőri intézkedést foganatosító rendőrfőnök aznap 7.30 és 13 óra között volt szolgálatban, szabálysértési ügyben készült feljelentést - és priorálást - a következő szolgálata alatt, dátum142-én készítette. Utóbbi iratban kerül megjelölésre, hogy a szabálysértés (és a szabálysértő elszámoltatása) dátum9-én 10 óra 40 perckor történt.

[90] név6 felé a rendőri igazoltatás pontos időpontját illetően kérdést nem intéztek, a dátum13-én tett nyilatkozata, miszerint szabálysértési feljelentést az aznapi szolgálata végén készítette a fent megjelölt iratok alapján nyert cáfolatot.

[91] Eszerint pedig nem kizárható, hogy a tanú által nem az intézkedés után nyomban, hanem másnap készített iratban feltüntetett időpont nem pontos.

[92] A további bizonyítékok közül a hamis név használatát tanú3 tanú vallomása megerősíti, eszerint (elsőfokú ítélet [23]) a házkutatás során, amikor feltárással kerültek tényállásban foglalt hamis külföldi okiratok a vádlott nem saját nevén mutatkozott be, őt a Célszolgálati Osztály azonosította.

[93] Ezen túlmenően az intézkedésről készült rendőri jelentés szerint név5 akként nyilatkozott, hogy rajta kívül név10 tartózkodik az ingatlanban, a vádlott pedig név11 név7 mutatkozott be (elsőfokú ítélet [24]).

[94] Helytálló az ügyészség hivatkozása a tekintetben, hogy a név11 név10 névre szóló, de a vádlott lakóhelyére kézbesített szabálysértési határozatot név5 "feleség" jogcímen vette át (másodfokú ítélet [77]).

[95] A fentiek bizonyítják, hogy a vádlott és élettársa később is használta rendőri intézkedés során megadott név11 név10 nevét a vádlott valódi személyazonosságának eltitkolása érdekében, emellett a hamis névre szóló személyi okmányok vádlottól kerültek lefoglalásra.

[96] Az, hogy a vádlottnak nyomós oka volt a hamis személyazonosság kialakítására, továbbá azok a bizonyított tények, hogy az eljárás alatt ő és élettársa is használta a rendőri igazoltatás során megjelölt hamis nevet, amelyre kiállított hamis személyi okmányokat a vádlott saját lakóhelyén tartotta az írásszakértői vélemény megállapításával együttesen kellően bizonyítja, hogy a vádlott volt jelen az igazoltatáskor.

[97] Ezentúl a rendőri intézkedést foganatosító végző tanú vallomása és az általa készített iratok alapján nem zárható ki, hogy a tanú az intézkedés időpontját illetően pontatlan volt.

[98] Végül a dátum9-én foganatosított rendőri intézkedés során 7.30 és 13 óra közti időben a vádlotti jelenléte védekezésén túl nem cáfolja - és nem zárja ki - az sem, hogy 10 óra 52 perckor rendőri intézkedésről mintegy 40 km távolságra EKG vizsgálaton vett részt.

[99] A tényállás másodfokú bíróság általi további pontosítása, miszerint a vádlott nem hamisított személyi igazolvány adta át, hanem az abban szereplő adatokat közölte az eljáró rendőrrel megfelel bizonyítékoknak.

[100] Mindezek szerint a közbizalmat sértő bűncselekmény tekintetében a másodfokú bíróság tévesen döntött a felmentésről, a helyesbített tényállás alapján okszerű következtetés vonható a vádlott bűnösségére.

[101] A vádlott tényállásban írt azon magatartása, hogy hamis személyi adatokat adott meg a szabálysértés miatt vele szemben intézkedő rendőrnek, amely folytán a hamis adatok kerültek rögzítésre a közokiratnak minősülő szabálysértési feljelentésben a Be. 342. § (1) c) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntettként minősül.

[102] Az elsőfokú bíróság jogi indokolása e körben helytálló, [37]-[40] annak megisméltése, kiegészítése nem szükséges.

[103] Miután a harmadfokú bíróság a Be. 615. § (3) bekezdés szerinti fellebbezést alaposnak találta a felülbírálat kiterjesztése során megállapította, hogy az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére 3 rb. közokirat-hamisítás büntettét illetően is és e cselekmények minősítése is megfelel az anyagi jogszabályoknak. Büntethetőségi akadály nem áll fenn, ezért a bűnösség megállapítása törvényes volt.

[104] A törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket helyesen tárta fel a Kúria 56/2007. BK vélemény alapján.

[105] A harmadfokú bíróság a bűnösségi kör bővülése és az elkövetés motívuma (szabadságvesztésbüntetés végrehajtása alól kibúvás) folytán úgy találta, hogy a vádlottal szemben a büntetési célokkal és a büntetéskiszabási elvekkel összhangban a másodfokú által meghatározottnál súlyosabb a büntetés felel meg az egyéniesítésnek és a bírói gyakorlatnak is,

ezért a szabadságvesztés tartamát - figyelemmel a másodfokú elbírálástól számított további időmúlásra is - súlyosította.

[106] A másodfokú eljárásban felülbírált, a Be. 671. § szerinti egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezések közül a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára és a feltételes szabadságra bocsáthatóság kizárására vonatkozó és a vádlott visszaesői minőségét megállapító rendelkezések törvényesek.

[107] A bűnösség megváltozására tekintettel a másodfokú eljárásban keletkezett bűnügyi költség megfizetésére az ítéltábla a Be. 574. § (1) alapján kötelezte a vádlottat.

[108] A fentiekre tekintettel az ítéltábla másodfokú bíróság ítéletét a Be. 624. § (1) alapján megváltoztatta, törvényes rendelkezéseit a 623.§ alapján helybenhagyta.

Budapest, 2026. február 10.

dr. Magócsi István
a tanács elnöke

dr. Kósa Zsuzsanna
előadó bíró

dr. Póta Péter
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Bf.140/2023/71. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 2.Bhar.115/2025/14. számú ítéletével történt megváltoztatás folytán 2026. február hó 10. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2026. február 10.

dr. Magócsi István
a tanács elnöke